

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 13604/2025
23.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић и Јасмине Симовић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовичић адвокат из ..., против тужене Општине Смедеревска Паланка, коју заступа Правобранилац Општине Смедеревска Паланка, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 533/25 од 21.05.2025. године, на седници одржаној 23.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Смедереву Гж 533/25 од 21.05.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица Смедеревска Паланка П 1869/24 од 30.01.2025. године, ставом првим изреке, обавезана је тужена да као дужник Установе Културни центар у Смедеревској Паланци трпи да се извршење решења Основног суда у Великој Плани, Судска јединица Смедеревска Паланка П 938/16 од 02.06.2016. године и допунског решења истог суда П 938/16 од 03.08.2016. године, као и решења о извршењу ИИ 283/16 од 21.09.2016. године и решења о извршењу Ии 545/16 од 06.12.2016. године спроведе скидањем новчаних средстава са рачуна тужене и уплатом на рачун тужиле, и то 200.000,00 динара са припадајућом каматом на име накнаде за рад у управном одбору; 13.800,00 динара на име трошкова извршног поступка у предмету Ии 283/16; 26.700,00 динара на име трошкова парничног поступка у предмету П1 938/16 и 8.189,18 динара на име трошкова извршног поступка у предмету Ии 47/16. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужилци накнади трошкове парничног поступка у износу од 140.100,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Смедереву Гж 533/25 од 21.05.2025. године, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке и одбијен тужбени захтев тужиле да се обавезе тужена да као дужник Установе Културни центар у Смедеревској Паланци трпи да се извршење решења Основног суда у Великој Плани, Судска јединица Смедеревска Паланка П 938/16 од 02.06.2016. године и допунског решења истог суда П 938/16 од 03.08.2016. године, као и решења о извршењу ИИ 283/16 од 21.09.2016. године и решења о извршењу Ии 545/16 од 06.12.2016. године спроведе скидањем новчаних средстава са рачуна тужене и уплатом на рачун тужиле, и то 200.000,00 динара са припадајућом каматом на име накнаде за рад у управном одбору; 13.800,00 динара на име трошкова извршног поступка у предмету Ии 283/16;

26.700,00 динара на име трошкова парничног поступка у предмету П1 938/16 и 8.189,18 динара на име трошкова извршног поступка у предмету Ии 47/16. Ставом другим изреке преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке и обавезана тужиља да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 81.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиља је изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије применом чл. 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Законом о парничном поступку прописано је странке могу да изјаве ревизију против правноснажне пресуде донете у другом степену (члан 403. став 1) и да је ревизија увек дозвољена ако је другостепени суд преиначио пресуду и одлучио о захтевима странака (члан 403. став 2. тачка 2).

Међутим, поступак у споровима мале вредности, као посебан поступак, уређен је главом XXXIII Закона о парничном поступку, тако што је прописано да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе (члан 468. став 1); да ревизија против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности није дозвољена (479. став 6); као и да ако у одредбама те главе није другачије прописано, у поступку у споровима мале вредности сходно се примењују остале одредбе овог закона (члан 467).

У конкретном случају ради се о имовинскоправном спору, у коме вредност предмета спора од 248.689,00 динара не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, у коме је поступак и спроведен по правилима из главе XXXIII Закона о парничном поступку, која се односи на поступак у споровима мале вредности.

С обзиром на изложено, иако је ревизија изјављена на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, њена дозвољеност не може се оцењивати применом те одредбе већ се оцењује, сагласно одредби члана 467. ЗПП, применом одредбе члана 479. ЗПП, којом је право на изјављивање ревизије другачије уређено, тако што је изричито искључено.

Пошто је одредбама главе XXXIII ЗПП, која се односи на спорове мале вредности, прописано да у таквом спору ревизија није дозвољена, чињеница да је другостепени суд преиначио првостепену пресуду и одлучио о захтевима странака је без утицаја на дозвољеност ревизије, јер је у спору мале вредности ревизија недозвољена, па је одлучено као у изреци и ревизија одбачена, основу члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Бранислав Босилковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић